

THE LEADERSHIP CORP

HET BERICHT VOOR GARCIA

Moraal: Wees pro-actief

Tijdens de Spaans-Amerikaanse oorlog, in 1899, werd Garcia (een Cubaanse generaal) met zijn troepen op het eiland Cuba omsingeld. Garcia was gedwongen zich diep in de jungle terug te trekken. Niemand wist op welke plaats. Garcia had geen enkele verbinding met de buitenwereld. Maar de president van de Verenigde Staten, McKinley, moest contact met hem hebben, en wel zeer snel.

Wat te doen?

Eén van de medewerkers van de president wist raad: "Ik ken een man die Garcia zal vinden, zijn naam is Rowan."

De president liet Rowan bij zich komen en overhandigde hem een brief met de woorden: "Geef deze brief aan generaal Garcia en breng me zijn antwoord terug."

Rowan antwoordde: "Ja, mijnheer de president, dat zal gebeuren!"

Hoe Rowan het bericht in geolied linnen inpakte en het op zijn borst bond, hoe hij na vier dagen met een sloep aan de Cubaanse kust in volle duisternis aan wal kwam en in de jungle verdween, hoe hij na een voettocht van drie weken door vijandelijk gebied zijn opdracht vervulde... dat zijn zaken die we hier niet in detail zullen behandelen.

Belangrijk voor ons is, wat Rowan zei toen hij de brief ontving: "Ja, mijnheer de president, dat zal gebeuren!" Dat was alles.

THE LEADERSHIP CORP

Hij stelde geen domme of overbodige vragen zoals: “Waar is Garcia?”, “Hoe kom ik op het eiland?”, “Moet ik een boot huren of er een kopen?”, “Hoe moet men te werk gaan wanneer men in de jungle iemand zoekt, die er speciaal voor zorgt, dat niemand weet waar hij is?”, “Hoe kom ik door de vijandelijke linies zonder ontmaskerd te worden?” of “Hoe kom ik aan het geld om de reis te betalen?”

McKinley gaf Rowan een opdracht en liet het aan hem over om voor alle moeilijkheden een oplossing te vinden. McKinley wist heel goed dat hij onmogelijk kon voorzien in welke situaties Rowan zich zou bevinden.

Deze geschiedenis, die vanzelfsprekend en niet buitengewoon lijkt, werd in maart 1899 in Philistine Magazine met het hierna volgende commentaar gepubliceerd. Het artikel is sindsdien in bijna alle talen vertaald. Tot op heden zijn meer dan 40 miljoen exemplaren van het ‘Bericht voor Garcia’ gedrukt.

Maar laten we de schrijver van het artikel in Philistine Magazine aan het woord:

De beeltenis van Rowan zou als gedenkteken opgesteld moeten worden bij elke universiteit. Onze jonge mensen hebben geen boekenwijsheid, geen les in allerlei schoolvakken nodig. Wat zij nodig hebben is een ijzeren wil, een sterk karakter, welke hen in staat stelt hun krachten te bundelen, te handelen, zich voor een zaak in te zetten ... het bericht brengen aan Garcia. En, als Rowan dood is, zijn er altijd nog andere Rowan's.

Wie vandaag de dag doeltreffend een onderneming wil leiden, heeft daarvoor de medewerking van anderen nodig en zal steeds opnieuw verستelt staan over de gevoelloosheid van de gemiddelde man, over de onwil om zich te concentreren en iets tot een goed einde te brengen.

THE LEADERSHIP CORP

Onverschilligheid, slordigheid, onachtzaamheid en half werk zijn aan de orde van de dag en een onderneming is tot falen gedoemd, tenzij de baas door slimheid en kracht of door dreiging zijn medewerkers tot prestaties weet te brengen. Een wonder daargelaten!

Wil je het zelf eens proberen?

Je zit aan je bureau, zes medewerkers binnen bereik. Je vraagt één van hen bij je te komen en je vraagt hem: “Wil je de encyclopedie raadplegen en me een kort overzicht over het leven van Gemier geven?”()*

Zal de medewerker rustig “Ja meneer” antwoorden en aan het werk gaan? Zeker niet! Hij zal even met de ogen knipperen en één of meer van de volgende vragen stellen: “Wie is dat?”, “Waar is de encyclopedie?”, “Ben ik daarvoor aangesteld?”, “Kan iemand anders dat niet doen?”, “Kan ik niet beter de encyclopedie brengen, zodat je het zelf kunt nakijken?”, “Waarom heb je dat nodig?” enzovoorts, enzovoorts.

En als je slim bent, zul je je ‘assistent’ er niet op attent maken dat Gemier te vinden is onder « G » en niet onder « J ». Integendeel, glimlachend zeg je: “Het is al in orde”, en dan ga je het zelf opzoeken.

Dit onvermogen om spontaan te handelen, de weerstand om tot actie over te gaan vormen de kwalen die elk werkelijk socialisme in de weg staan. Hoe kunnen mensen, die zelfs voor zichzelf niet willen handelen, het dan wel doen voor anderen? Wat zouden ze dan wel doen als de vruchten van hun arbeid anderen ten goede moeten komen?

*) GEMIER Firmin (1869-1933), geboren @uberviiliers/Seine, Franse comedien, stichter Directeur van het Odeon

THE LEADERSHIP CORP

Zonder een stok achter de deur zou het waarschijnlijk niet gaan. Hoeveel arbeiders worden er niet vandaag de dag beperkt door de vrees voor ontslag? Zoek naar een secretaresse en negen van de tien kandidaten kennen noch hun talen noch stenografie... en vinden dat zelfs niet belangrijk. Hoe zouden dergelijke mensen een brief bij Garcia kunnen brengen?

Je kunt al zijn vragen rustig beantwoorden en hem precies zeggen waar hij het gevraagde kan vinden, en waarvoor je het nodig hebt; wedden dat hij dan nog naar een andere collega loopt en hem om hulp vraagt bij het zoeken naar inlichtingen over Gemier. Uiteindelijk zal hij terugkomen en zeggen... dat de man niet bestaat!

“Kijk eens naar mijn boekhouder!” zei de leider van een groot bedrijf eens tegen me. “Zonder twijfel is de man een goed boekhouder. Maar veronderstel ik stuur hem met een boodschap de stad in. Zal hij die goed doen? Misschien zal hij onderweg in vier of vijf cafés stoppen, en in de stad aangekomen is hij vergeten waarvoor hij gestuurd werd.”

Wie zou er aan deze man een bericht voor Garcia toevertrouwen?

De laatste tijd is er veel geschreven over, en veel ontroerd medeleven geuit voor het arme, vertrapte arbeidersvolk, de gastarbeider op zoek naar werk. Daarbij zijn heel wat harde woorden gebruikt tegen de man aan de leiding!

Maar we hebben nog niets gehoord over de vermoeide, vroeg grijs geworden ondernemer, over de man die vroeg oud geworden is door de vergeefse inspanning slordige nietsnutten tot redelijke prestaties aan te sporen. In elke zaak, elk bedrijf, in elke fabriek is er voortdurend een zuiveringsproces aan de gang. Voortdurend worden mensen ontslagen die het bewijs geleverd hebben van hun onbekwaamheid het belang van de onderneming te dienen. En voortdurend worden nieuwe mensen aangesteld.

THE LEADERSHIP CORP

Dit proces gaat ononderbroken verder. En wanneer het economisch een slechte tijd is en de arbeidskansen gering, dan wordt de selectie nog strenger. Weg met de nietsdoeners! Weg met degenen die niet deugen! Alleen de nuttige overleeft. Want in zijn eigenbelang behoudt de ondernemer alleen de besten, behoudt hij diegenen, die hij met een bericht naar Garcia zou kunnen sturen.

Ik ken een man die in vele opzichten briljant te noemen is; hij heeft echter niet de bekwaamheid om zelf een eigen onderneming te leiden. En ook als bediende is hij waardeloos omdat hij steeds rondloopt met de onzinnige gedachte dat de baas hem tegenwerkt. Hij kan geen bevelen geven, maar er ook geen ontvangen. Wanneer men hem een boodschap voor Garcia zou overhandigen, zou hij naar alle waarschijnlijkheid zeggen "Breng het hem zelf!"

Ik weet dat iemand, die moreel zo verlamd is, evenveel medelijden verdient als iemand die ziek is. Toch zouden wij ook kunnen denken aan degene die een grote onderneming leidt, voor wie de eindfluit van het werk 's avonds niet gaat, die gewaakt heeft in de constante strijd tegen onverschilligheid, zorgeloosheid, de domheid en de ondankbaarheid van hen, die zonder zijn onderneming geen brood op de plank zouden hebben.

Ben ik al duidelijk?

Maar in deze wereld die meer en meer vervalt, waar zorgeloosheid en onverschilligheid groeien, wil ik aandacht vragen voor de succesrijke, voor diegene die, ondanks alle hindernissen, het werk van anderen controleert en stuurt. In mijn leven heb ik eenvoudig werk gedaan en ben ik moeilijk aan de kost gekomen. Maar ik heb ook als ploegbaas gewerkt. Ik ken beide zijden van de medaille en weet dat er op beide kanten iets aan te merken valt. Mijn vriendschap en respect gaan naar diegenen die een bericht voor Garcia aannemen zonder domme vragen te stellen en zonder het voornemen de brief in de dichtstbijzijnde goot te werpen. Zo'n man wordt niet ontslagen, noch moet hij pingelen voor een hoger loon. Hij krijgt wat hij vraagt.

Zo'n man heeft men nodig in elk land, elke stad, elk dorp, in elk kantoor, elke winkel, zaak en fabriek. De wereld roept om hem, de man die het bericht voor Garcia overbrengt.

Tot zover het commentaar in Philistine Magazine.

Hoe heb je dit artikel opgevat? Als een oude, misschien zelfs verouderde geschiedenis? Of betekent deze geschiedenis van het 'Bericht voor Garcia' vooral dit:

Wie iets buitengewoons wil bereiken moet ook vandaag de dag nog de weg door de jungle gaan, moet nog bereid zijn de opgegeven taak te vervullen ondanks alle moeilijkheden, tegenspoed en tegenslagen.

Het betekent bereid zijn te denken, te beslissen, zelf aan te pakken en op eigen verantwoordelijkheid de obstakels, die onze weg naar succes versperren, te verwijderen.

